

Publicerad 2012-01-25 00:33 av Christina Darle

Dikt av Christina Darle 2012

Lagom blågul i nytt ljus

Jaget försvann när
jag trodde jag vann
När jag yvigt svassade
men egentligen tassade
tyst tyst tyst som en mus
runt runt runt i lagom blågula hus

Men de som pryder sig i flaggor
tycks ha lite svårt att förstå
att de är vare sig gula eller blå
bara är grå

Så jag går
jag går iväg...
Jag går i vägen för mig själv!

Men inte ens i festandets förnekelse
i rök och sus och dus
eller som acceptabelt förvirrad & väck
i sociala mediers brus
Inte ens då kan jag ignorera
detta starka, dominerande inre ljus
Det lyser i mina ögon -
att det jag ser & känner stämmer
Konstigt att detta skrämmer
både blågula möss & infesterande löss

Ljuset leder och förleder mig
ibland kan jag knappt ens se ut
men så när livet stormar
när jag mår som en död & är helt slut
behöver jag inte som förr dra ut i krig
på så vis sparas mycket krut
När jag är villrådig om vägen
spelar ljuset med skuggan och stakar ut en stig
och när jag helt tappat stinget och trägen
skapar ljuset broar som saknades förut

Svaren anas till en början, långt där
borta på andra sidan bron
men hörs så småningom klart och tydligt
allt eftersom jag blir starkare tron
att allt sammanstrålar i en fjärde dimension

Ljuset gör mig till en ventil och tolk
det ger mig nästan alltid svar
Den förvirrade har bytts ut
jag är inte längre den jag var
Med ljuset som don
har jag ömsat person
och tanken har blivit klar

Och jag vet numera
att dimensionen fortsätter expandera
Följare av ljuset - de blir hela tiden flera -
är ljusets speglar - och de är inte rädda mera

De känns igen på sin stötande ärlighet
sitt andlösa trånande efter andlighet
Agerar i tron att varje människa är fri
Vägrar flyta med, orkar konfrontera
denna besynnerliga värld vi lever i

Man märker direkt när man fått sällskap
i skuggornas dal som bildar ljusets zon
för där härskar ordlös kommunikation
mellan de speglar som hjälps åt bygga bron

Med glimten i ögat vandrar jag nu förbi
de där blågula husen jag satt så lagom i
Ja, jag lämnar så äntligen min säkra mark
~~Jag går stolt. Jag går trygg. För jag vet att jag är stark~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Christina Darle med Poeter.se id #40601 innehar upphovsrätten